

Утисци с радионице ”Дан словенских језика” на Институту за славистику и источноевропске студије Универзитета у Цириху, 20. јуна 2025.

20. јуна 2025. године Институт за славистику и источноевропске студије Универзитета у Цириху отворио је врата за један посебан сусрет, сусрет младих полазника овдашњих допунских школа и фасцинантног свијета словенских језика. У оквиру моје надлежности за босански, хрватски, црногорски и српски језик (*бхцс*), имала сам прилику да заједно с лекторком Јеленом Гал пратим и обликујем ову језичку радионицу.

Четворо дјеце узраста од осам до тринаест година, која су у пратњи своје учитељице Јелене Ангеловски из допунске школе за наш језик и културу ”Змај” дошла на Институт, заронило је тог поподнева у језички пејзаж који им је дјелимично био познат, али у својој цјелини још увијек неоткривен. У интерактивној радионици, заједно с лекторкама за руски, украјински и пољски језик, ученици су упознали прве ријечи и појмове оних језика за које су дотад можда знали само по чувењу. При томе им је на импресиван начин показано колико су словенски језици међусобно уско повезани, попут заједничке нити која се провлачи кроз различите културе и књижевности, а истовремено и колико је сваки од њих богат и самосталан у својој изражајној снази.

Циљ радионице није био само пренијети језичко знање, него и пробудити радозналост, наиме, радозналост за оно страно, а што се приликом ближег погледа показује изненађујуће блиским. Дјеци је требало пружити први, живи утисак о томе чиме се студенти и истраживачи на Славистичком институту свакодневно баве, у нади да би та искра можда једном могла да им освијетли пут ка академској каријери.

На крају, дјеца су као признање за свој вредни труд и своју отворену, знатижељну природу добила по једну малу диплому – скромно али значајно свједочанство њихове храбрости да се упусте у непознато. Блиставе очи и видљива радост дјеце приликом пријема ових диплома остаће ми у сјећању као најљепша слика тог дана.